

PIEŚŃ O UKRZYŻOWANYM

1. Golgoty szczyt zamglony,
Wśród obelg oraz drwin
Na krzyżu umęczony
Umiera Boży Syn.
Nadziejo Aarona
Na wyzwolenia cud!
O Głowo, coś zraniona
by zbawić wierny lud.

2. Tyś zechciał dla człowieka
Przekroczyć śmierci próg,
Objawić, że tam czeka
Go miłosierny Bóg.
Twa śmierć błogosławiona
Na odkupienie win.
O Głowo, coś zraniona

3. Tyś przyszedł w Słowie Boga
By zbudzić nas ze snu,
Wskazałeś, która droga
Nie będzie wieść ku złu.
Dobroci ciemiężona
Niosąca Boski głos.
O Głowo, coś zraniona
By z nami dzielić los.

4. Tyś przyjął ludzkie ciało
By bratem nam się stać.
Spójrz, ilu nas zostało
Pod krzyżem Twoim trwać.
Tyś z Dziewiczego łona
Adama spłacił dług.
O Głowo, coś zraniona
Bym żyć na wieki mógł.

5. Tyś przebaczył łotrowi,
Choć grzeszył wiele lat.
Niech Duch Twój nas odnowi
Prowadząc w lepszy świat.
Miłości wskroś wzgardzona
Twój ziemski nastał kres.
O Głowo, coś zraniona
Wśród braci twoich łez.

6. Za wszystkie Twoje dary,
Których nam nigdy brak,
Za to, żeś znakiem wiary
Uczył hańby znak.
Za duszę zanurzoną
W Twej każdej kropli krwi.
Za Głowę Twą zranioną
O Jezu, dzięki Ci!
Za grzeszny ludzki czyn.

DOBRANOC, GŁOWO ŚWIĘTA

1. Dobranoc, głowo święta Jezusa mego,
któraś była zraniona do mózgu samego.

Dobranoc, kwiecie różany,
dobranoc, Jezu kochany, dobranoc.
Dobranoc, śliczna lilija,
Jezus, Józef i Maryja, dobranoc.

2. Dobranoc, włosy święte, mocno potargane,
które były najświętszą krwią zafarbowane.

3. Dobranoc, szyjo święta, w łańcuch uzbrojona,
bądź po wszystkie wieczności mile pochwalona.

4. Dobranoc, ręce święte, na krzyż wyciągnięte
jako strony na lutni, gdy są wystrojone.

5. Dobranoc, boku święty, z którego płynęła
krew najświętsza, by grzechy człowieka obmyła.

6. Dobranoc, serce święte, włóczęnią otworzone,
bądź po wszystkie wieczności mile pozdrowione.

7. Dobranoc, nogi święte, na wylot przeszyte
i tępyimi gwoździami do krzyża przybite.

8. Dobranoc, krzyżu święty, z którego złożony
Jezus i w prześcieradło białe owiniiony.

9. Dobranoc, grobie święty, najświętszego ciała,
który Matka Bolesna łzami oblewała.

Niech Ci będzie cześć w wieczności
za twe męki, zelżywości, Jezu mój.

JAŚNIEJE KRZYŻ CHWALEBNY

1. Jaśnieje Krzyż chwałebny, unosi ciało Pana,
zaś On swej krwi strumieniem obmywa nasze rany.

2. Z miłości czystej dla nas pokorną stał się zertwą,
Baranek święty wyrwał swe owce z paszczy wilka.

3. Wykupił świat od klęski przebitych rąk zapłatą
i, własne tracąc życie, powstrzymał pochód śmierci.

4. Skrawionym ostrzem gwoździa tę samą dłoń przeszyto,
co zmyła winę Pawła, wydarła śmierci Piotra.

5. O drzewo życiodajne, szlachetne w swej słodyczy,
wszak zieleń twych gałęzi wydaje owoc nowy.

6. Twa woń ma moc obudzić wystygłe ciała zmarłych,
powrócą wnet do życia mieszkańcy kraju nocy.

7. Pod liści twoich cieniem niestraszny czas upału,
słoneczny żar w południe i blask księżycza nocą.

8. Jaśniejesz zasadzone nad wody żywej zdrojem
i blask rozsiewasz wokół, świeżością kwiecia zdobny.

9. Pośrodku twoich ramion, gdzie winny krzew rozpięty,
spływają krwawe strugi czerwienią słodką winą.

Liturgia Męki Pańskiej

w Bazylice Trójcy Świętej

18.04.2025 r.

PRZEZ OFIARĘ KRZYŻA

Ref.: Przez ofiarę Krzyża Święte Ciało Pana
zostało wywyższone ponad niebo i ziemię

1. Panie, król się weseli z Twojej potęgi
i z Twej pomocy tak bardzo się cieszy.
Spełniłeś pragnienie Jego serca
i nie odmówiłeś błaganiom warg Jego

2. Bo pomyślnie błogosławieństwo wcześniej nań zesłałeś,
Szczerozłotą koronę włożyłeś mu na głowę.
Prosił Ciebie o życie,
Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze.

3. Wielka jest jego chwała dzięki Twej pomocy,
Ozdobiłeś go dostojenstwem i blaskiem.
Gdyż błogosławieństwem uczyniłeś go na wieki,
Napełniłeś go radością Twojej obecności.

4. Król bowiem w Panu pokłada nadzieję,
I nie zachwieje się z łaski Najwyższego.
Powstań, Panie, w swojej potęgde,
Będziemy śpiewać i słać moc Twoją.

KRZYŻU ŚWIĘTY

1. Krzyżu Święty nade wszystko,
Drzewo przenajszlachetniejsze!
W żadnym lesie takie nie jest,
jedno na którym sam Bóg jest.
Słodkie drzewo, słodkie gwoździe,
rozkoszny Owoc nosiło.

2. Skłoń gałązki, Drzewo święte,
ułży członkom tak rozpiętym,
odmień teraz oną srogość,
którąś miało z urodzenia,
spuść lekkuchno i cichuchno,
Ciało Króla Niebieskiego.

3. Tyś samo było dostojne,
nosić światowe zbawienie,
przez Cię przewóz jest naprawion
światu, który był zagubion,
który święta Krew polała,
co z Baranka wypływała.

4. W jasełkach leżąc gdy tam płakał,
już tam był wszystko oglądał,
iż tak haniebnie umrzeć miał,
gdy wszystek świat odkupić chciał.
W on czas między zwierzętami,
a teraz między łotrami.

5. Niesłychanać to jest dobroć,
za kogo na Krzyżu umrzeć;
któż to może dziś zdziałać,
za kogo swoją duszę dać?
Sam to Pan Jezus wykonał,
bo nas wiernie umiłował.

6. Nędzne by to serce było,
co by dziś nie zapłakało,
widząc Stworzyciela swego
na krzyżu zawieszonego,
na słońcu upieczonego
Baranka Wielkanocnego.

7. Maryja Matka patrzała
na członki, co powijała;
powijając całowała,
z tego wielką radość miała.
Teraz je widzi szerniałe,
żyły, stawy w Nim porwane.

PER CRUCEM TUAM

Per Crucem tuam adoramus Te Domine.
Crucem tuam adoramus Te Domine.

O KRWI NAJDROŻSZA

1. O Krwi najdroższa, O Krwi odkupienia;
Napoju życia, z nieba dla nas dany!
O zdroju łaski, O ceno zbawienia,
Ty grzechowe leczysz rany!

2. Tyś w Jezusowym kielichu zamknięta,
Abyś nas wszystkich życiem napawała,
Abyś dla świata, Krwi Boska Prześwięta,
Miłosierdzie wyblagała!

3. O Krwi najdroższa, przez Serce przeczyste,
Gdzie Twoje źródło miałaś na tej ziemi.
Cześć Tobie niesiem, dzięki wiekuiste,
Z Aniołami, ze świętymi.

UPADNIJ NA KOLANA

1. Upadnij na kolana,
ludu czią przejęty,
uwielbiaj swego Pana:
święty, święty, święty.

2. Zabrmijcie z nami, nieba:
Bóg nasz niepojęty
w postaci przyszedł chleba,
święty, święty, święty!

3. Powtarzaj, ludzki rodzie,
wiarą przeniknięty,
na wschodzie i zachodzie:
święty, święty, święty!

4. Pan wieczny zawsze, wszędzie,
ku nam łaską zdjęty,
niech wiecznie wielbion będzie:
święty, święty, święty!

DUSZO CHRYSZTUSOWA

Duszo Chrystusowa, uświęć mnie.
Ciało Chrystusowe, zbaw mnie.
Krwi Chrystusowa, napój mnie.
Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie.

Męko Chrystusowa, wzmocnij mnie.
O, dobry Jezu, wysłuchaj mnie.
W ranach Twoich ukryj mnie.
Nie daj mi z Tobą rozłączyć się.

Od złego wroga obroń mnie.
W godzinę śmierci wezwij mnie.
I każ mi przyjść do siebie,
abym z świętymi Twymi chwalił Cię.

Na wieki wieków. Amen.

AGIOS O THEOS

Agios o Theos, agios ischyros,
agios athanatos, eleison imas.

JESUS, AMOR MEUS

Jesus, Amor meus, crucifixus est.

STABAT MATER

1. Stała Matka Boleściwa
obok Krzyża ledwo żywa,
gdy na Krzyżu wisiał Syn.

2. Duszę Jej, co leż nie mieści,
pełną smutku i boleści
przeszedł miecz dla naszych win.

3. O, jak smutna i strapiona
Matka ta błogosławiona,
której Synem niebios Król!

4. Jak płakała Matka miła,
jak cierpiała, gdy patrzyła
na boskiego Syna ból.

5. Gdzież jest człowiek, co lżę wstrzyma,
gdy mu stanie przed oczyma
w mękach Matka ta bez skaz?

6. Kto się smutkiem nie poruszy,
gdy rozważy boleść duszy
Matka z jej dzieciątkiem wraz?

7. Za swojego ludu zbrodnie
w mękach widzi tak niegodnie
zsieczonego Zbawcę dusz.

8. Widzi Syna wśród konania,
jak samotny głowę skłania,
gdy oddawał ducha już.

9. Matko, coś miłości zdrojem,
spraw, niech czuję w sercu moim
ból Twój u Jezusa nóg.

10. Spraw, by serce me gorzało,
by radością życia całą
stał się dla mnie Chrystus Bóg.

11. Matko, ponad wszystkie świętsza,
Rany Pana aż do wnętrza
w serce me głęboko wpój.

12. Cierpiącego tak niezmiernie
Twego Syna ból i ciernie
niechaj duch podziela mój.

13. Spraw, niech leję łzy obficie
i przez całe moje życie
serce me z Cierpiącym wiąż.

14. Pragnę stać pod krzyżem z Tobą,
z Twoją łączyć się żalobą,
w płaczu się rozpląwać wciąż.

15. Panno święta, swe dziewicze
zapłakane wznies oblicze
jeden nas niech łączy płacz.

16. Spraw, niech żyję Zbawcy zgonem,
na mym sercu rozżalonym
Jego ból wycisnąć racz.

17. Niech mnie Męki gwoździe zrania,
niechaj, kiedy patrzę na nią,
Krew upoi mnie i Krzyż.

18. Męką ognia nieustanną
nie daj gorzać, Święta Panno,
w sądu dzień swą pomoc zbliż.

19. A gdy życia kres nastanie,
przez swą Matkę, Chryste Panie,
do zwycięstwa dojść nam daj.

20. Gdy ulegnie śmierci ciało,
obleczone wieczną chwałą,
dusza niech osiągnie raj.

OJCZE, W TWOJE RECE

Ref.: Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego.

1. Panie do ciebie się uciekam,
niech nigdy nie doznam zawodu,
Wybaw mnie w sprawiedliwości Twojej.
Nakłoń ku mnie twe ucho,
pośpiesz, aby mnie ocalić!

2. Bądź dla mnie skałą schronienia,
Warownią, która ocala.
Ty bowiem jesteś moją skałą i twierdzą,
Kieruj mną i prowadź przez wzgląd na swe imię.

3. Wydobądź mnie z sieci zastawionej na mnie,
Bo Ty jesteś moją ucieczką.
W ręce Twoje powierzam ducha mego,
Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.

4. Ja zaś pokładam ufność w Panu,
Weselę się i cieszę Twoim miłosierdziem.
Bo wejrzałeś na moją nędzę,
Zrozumiałeś udrękę mej duszy.

W SWE RAMIONA MNIE WEŹ

Ref.: W swe ramiona mnie weź,
mocą Krzyża dodaj sił.
W Księgę życia wpisz mnie,
do swej chwały przyjąć chciej.

1. Z głębokości wnoszę głos do Ciebie,
racz wysłuchać, Panie, prośby mej,
nakłoń ku mnie ucho Twe łaskawie.
Usłysz modły i błagania.

2. Jeśli grzechów nie zapomnisz, Panie,
któż przed gniewem Twym ostoi się?
Lecz ufamy, że przebaczysz winy,
byśmy kornie Ci służyli.

3. Całą ufność mą pokładam w Panu,
dusza moja ufa Jego słowu,
tęskniej czeka dusza moja Pana
niż jutrzeńki nocne strażę.

4. Tęskniej niż jutrzeńki nocne strażę
niechaj Pana czeka Boży lud,
bo u Pana znajdzie zmiłowanie
i obfite odkupienie.

ŚWIEĆĆ KRZYŻA ROZPAMIĘTUJ

1. Świećć Krzyża rozpamiętuj,
któryś obrał drogę świętą,
serce mu nakłaniaj.

2. Rozpamiętuj Krzyża dary,
w Krzyżu myślą toń bez miary,
bez opamiętania.

3. Czy spoczywasz, czy pracujesz,
lub się śmiesz, lub frasujesz,
ból, czy radość w Tobie.

4. W pożegnaniu czy w witaniu,
w wywyższaniu i w karaniu
Krzyża dźierz się w sobie.

5. Krzyż w wszelakiej przeciwności,
w uciśnieniu, w doli gorzkiej
niezawodny lekarz.

6. Krzyż w dopustach kar i biczów
zbożnej duszy jest słodyczą
i ucieczką czeka.

7. Krzyż jest bramą w raj zamkniętą,
której chór zawierzył świętych,
zmógłszy wszystkie trudy.

8. Krzyż jest światła uleczeniem,
dobroć Boża nad stworzeniem
przezeń czyni cudy.

9. Krzyż ci dusznym jest zbawieniem,
prawdy blaskiem i jaśnieniem,
i serca słodkością.

10. Krzyż żywotem wybawionych,
skarbem udoskonalonych,
chlubą i radością.

11. Krzyż zwierciadłem cnót skutecznym,
prawdą, drogą chwały wiecznej,
wierzących opoką.

12. Krzyż pociechą, chwałą, duszą
tych, co w swe zbawienie tuszą
i onych tęsknotą.

13. Krzyż jest drzewo drzew wślawione,
krwią Chrystusa poświęcone,
owoc na nim tuczny.

14. Która dusza go pożywa,
między niebian wzięta bywa,
na niebieskie uczy.